

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

E Secvndo Tomo In Evangelium Matthæi. ad illud: Beati pacifici.
Interprete Joanne Tarino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

E SECVNDO TOMO

EK TOY 6. TOMOY

IN EVANGELIUM MATTHÆI

τῷ εἰς τὸ κτ' ματθαῖον.

ad illud:

Εἰς τό.

Beati pacifici.

Μακάριοι οἱ ἐιρηνopoί.

Matth. 5. 9

Interprete JO ANNE TARINO.

HUic verò utraque ratione pacifico, nihil est in divinis literis parvum neque distortum: omnia enim intelligentibus ob oculos versantur; & quia nihil est hujusmodi viro obliquum aut tortuosum, propterea abundantiam pacis videt in Scripturis, etiam quæ videntur inter se pugnantibus & contrariæ. Est autem & tertius pacificus, qui quam alii putant pugnam Scripturarum pugnam non esse ostendit, & harum consensus pacemque exhibet, veterum videlicet cum novis, Legalium cum Prophetis, Evangelicarum cum Apostolicis, & Evangelicarum cum Evangelicis. Si enim omnes Scripturæ secundum Ecclesiasten sunt *ser-*
Eccles. 12. mones sapientum, ut stimuli & clavi desini, qui de compaſſo dati sunt ab uno pastore, & nihil superfluum exiſtis. Unus autem pastor eorum, quæ rationi congruunt, Verbum est, quæ discrepantiam habere videntur iis qui aures non habent ad audiendum, re autem maxime consentiunt. Ut enim psalterii vel citharæ fides, quarum unaquæque proprium sonum, & qui alterius sono similis esse non videtur, absolvit, videntur inerudito & Musici concentus minime perito, propter dissimilitudinem sonorum discrepantes: sic qui audire nesciunt divinum in sacris Scripturis concentum, non bene convenire Novo Testamento cum Veteri, aut Legi cum Prophetis, nec Evangelia sibi mutuo consentire, aut Apostolum Evangelio, vel sibi ipsi, vel Apostolis putant. Sed si quis accesserit divinam Musicam eruditus, & re & sermone sapiens, ideoque quidam alius David, qui exponitur aptus & idoneus manu, absolvit sonum Musicæ Dei, cum ab ea didicerit opportunè pulsare fides modò Legis, modò quæ illis concinunt Evangelicas, interdum propheticas, aliquando, cum id ratio exposcit, quæ ipsis accinunt Apostolicas, ita & Apostolicis Evangelicas concinentes. Vnum enim esse novit perfectum & aptum instrumentum Dei Scripturam uni-

Tούτω ὃ τῇ ἐκαπέως ἐιρηνopoίᾳ, ἔδ' ἐν τοῖς θείοις λόγοις ἐπὶ ἐπὶ σκόλιον ἔδ' ἐστὶν γαλιῶδες. πᾶσι γὰρ ἐνώπιον τοῖς νοῦσι. καὶ ἐπὶ μὴ ἐν ἐστὶ τούτω σκόλιον μὴ δ' ἐστὶν γαλιῶδες, διὰ τὸ πᾶσι εἰρήνης βλεπείν ἐν ἡλαιοῖς γραφαῖς καὶ ταῖς δοκίμας ἀνέχον μάχην καὶ ἐναντιώματα ἀπὸς ἀλλήλους. γίνεται ὃ καὶ τῶν ἐιρηνopoῖς, ὁ τῶν ἀλλοῦς φωνοῦν μάχην τῶν γραφῶν ἀποδείκνυται ἐν μάχῃ, καὶ παρὰ τὴν συμφωνίαν καὶ τῶν ἐιρηνῶν τέτων, ἥτοι παλαιῶν ἀπὸς καινῶν, ἢ νομικῶν ἀπὸς ἀποφθιτικῶν, ἢ διαγγελικῶν ἀπὸς ἀποστολικῶν, ἢ ἀποστολικῶν ἀπὸς ἀποστολικῶν. καὶ γὰρ πᾶσι εἰς κτ' τὸν ἐκκλησιαστικὸν γραφαί, λόγοι σοφῶν ὡς βιβλίου, καὶ ὡς ἡλαιοῦ πεφυττοῦ, οἱ ἀπὸ τῶν * συνθεμάτων ἐστὶν δόξα ἐν ποιμένῳ ἐνός, καὶ ἐδ' ἐν αὐτοῖς ἐξ αὐτῶν. εἰς ὃ ποιμὴν τῶν λογικῶν ὁ λόγος, δόξαν μὲν ἐχόντων διαφορίας τοῖς μὴ ἐχούσι. ὅσα εἰς τὸ ἀκούειν, τὸ ὃ ἀληθὲς συμφωνοῦσα, ὡς γὰρ αἱ διάφοροι & ἡ ἀληθὲς ἡ καὶ αὐτῶν χορδαί, ὧν ἐκάστη ἰδίῳ τινι φθόγῳ καὶ ἀκοῦται μὴ ὁμοίον εἶναι τῷ τῆς ἑτέρας ἀπολαῖ, νομίζονται τῷ ἀμύσῳ καὶ μὴ ἐπιστάμῳ λόγον μουσικῆς συμφωνίας διὰ τὴν ἀνομιαν τῆς φθόγῳ ἀσύμφωνοι τυγχάνειν. ἔτι αἱ μὴ ἐπιστάμῳ ἀκούειν τῆς τῆς θεοῦ ἐν ταῖς ἑκαῖς γραφαῖς ἀρμονίας, οἷον ὃ ἀνάμυστον εἶναι τῇ καμῇ τῶν παλαιῶν, ἢ τῶν νομικῶν ἀπὸς ἀποφθιτικῶν, ἢ τῶν διαγγελικῶν ἀπὸς ἀποστολικῶν, ἢ ἐν αὐτῇ, ἢ τοῖς ἀποστολικοῖς, ἀλλ' ἐλθὼν ὁ πεπαροῦς τῶν θεοῦ μουσικῆς, σοφός τις ἐν ἑξοῖς καὶ λόγοις τυγχάνων, καὶ διὰ τὸ χηματίζων αἱ ἀκούει, ὅς ἐρμηνεύεται, ἰκανὸς χεῖρ, ἀποτελεσθὶ φθόγον μουσικῆς θεοῦ, διὰ ταύτης μαθὼν ἐν καμῇ κερταῖν χορδαῖς, νῦν μὲν νομικῶν, νῦν δ' ἐν συμφωνίᾳ αὐταῖς διαγγελικῶν. ὅτι νῦν μὲν ἀποφθιτικῶν, ὅτε ὃ βίβλοισι ἀπαρτῆται, ὅς ἐν ἀποστολικοῖς ἀποστολικῶν, ἔτι ὃ ἀποστολικῶν διαγγελικῶν. ἐν γὰρ τῷ βίβλοισι οὐδ' ἐν ἡρμῶν.

δ' ἐν συμφωνίᾳ αὐταῖς διαγγελικῶν. ὅτι νῦν μὲν ἀποφθιτικῶν, ὅτε ὃ βίβλοισι ἀπαρτῆται, ὅς ἐν ἀποστολικοῖς ἀποστολικῶν, ἔτι ὃ ἀποστολικῶν διαγγελικῶν. ἐν γὰρ τῷ βίβλοισι οὐδ' ἐν ἡρμῶν.

ἡμεῖς μὲν ὄργανον τῆς θεοῦ εἶναι πᾶσιν τῶν
 γενομένων, μίαν δὲ ποτελευνὴν ἐν διαφόρων
 φθόγων σωτηρίαν τοῖς μανθάνουσιν ἐξέλθουσι
 φωνῇ, καταπαύσασθαι καὶ κωλύσασθαι ἐνέργειαν
 πᾶσιν ποιητοῦ πνεύματος, ὡς κατέπαυσεν
 ἡ δαεὶδ μουσική ἐν τῇ σαλμωνῶν πνύμα
 καὶ πνύγον αὐτόν. ὁρᾷς οὖν καὶ τέλειως ἐξέλθο-
 ποιῶν τὸν ἐπομῆδον τῇ γραφῇ βλέποντα τῶν
 ἐκείνων πάσης αὐτῆς, καὶ ἐμπονεῖν ταύτῃ
 τοῖς ὁρῶσι ζητοῦσι, καὶ γνησίως φιλοκλεῖσιν.

A versam, quæ unam absolvit ex diversis sonis,
 iis qui discere volunt, salutarem vocem,
 vim omnem mali spiritus sedantem & colli-
 bentem; quemadmodum compescibat
 Davidis Musica spiritum malum qui invase-
 rat Saul, & ipsum suffocabat. Vides igitur
 tertio etiam modo pacificum, qui congru-
 enter Scripturæ hujus universæ pacem &
 concordiam videt, eamque rectè quærenti-
 bus & ingenue discipientibus conciliat.

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ORIGENIS

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ

COMMENTARIORUM

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

IN EVANGELIUM

ΕΞΗΓΗΤΙΚΩΝ

SECUNDUM MATTHÆUM

ΤΟΜΟΣ * I.

TOMUS UNDECIMUS.

Interprete PETRO DANIELE HVETIO.

ΤΟ τε ἀφείλετο ὁ χλούς, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτῆς, καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, λέ-
 γοντες. Φράσον ἡμῖν τὴν παροβολὴν τῆς ζιζα-
 νίας ἧς ἀγροῦ. ὅτε μὲν μὲν τὸ χλὸν ἐστὶν ὁ ἱησοῦς,
 οὗ ἐστὶν αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐξω γὰρ τῆς οἰκίας οἱ
 ὄχλοι. καὶ τῆς φιλικότητος αὐτῶν ἔργον ἐστὶν,
 καὶ λαλῆσαι τὴν οἰκίαν, καὶ ἀπεῖναι παρὰ τῆς
 μηδὲν ἀμύνης ἡκεν παρὰ αὐτόν. αὐτὰρ ὡς ὁ
 τοῖς ὄχλοις διαλεχθεὶς ἐν τῇ παροβολῇ, ἀφί-
 σιν αὐτῶν καὶ ἐρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα
 προσέρχονται αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, ἐκ δὲ πο-
 μεναντες μὲν τῶν ἀφείλετων ὡς αὐτῶν. ὅσοι
 γὰρ γνησιώτερον ἀκούσιν ἡ ἱστορίαν, πρὸς τὸν ἀκού-
 θεον αὐτῶν, εἴτα πυνθανόμενοι, πρὸς τῆς μονῆς
 αὐτῆς, ὅπως ἐπὶ αὐτὸν αὐτὸν, καὶ ἐλθόντες
 ὁρῶσι, καὶ παρὰ αὐτῶν μύησι, πάντες μὲν τῶν
 ἡμέρων οἰκίαν. ὅρα δὲ πῶς αὐτὸν καὶ ὅπως
 πῶς. καὶ τοιαῦτα γὰρ οἱμαὶ δεδηλώσας ἐν τῇ
 καὶ ἰωάννου διαγγελίᾳ διὰ τῶν. τῇ ἐπαύριον
 πάλιν εἰσὶν οἱ ἰωάννης καὶ οἱ τῶν μαθητῶν
 αὐτῶν δύο. ἐπὶ εἰς τῶν ἀκούσιν τῶν, ὅτι τῶν ἐπι-
 τραπέντων συν τῷ ἱησοῦ πορεύεσθαι καὶ ἰδεῖν
 αὐτὸν τῶν οἰκίαν ὁ διαφέρων καὶ δόξασθαι
 γίνεσθαι, ὅπως ἐπὶ τῶν. ἦν ἀνδρείας ὁ ἀ-
 δελφός αὐτῶν, πῶς, εἰς ὃν τὸν δύο τῶν ἀκού-
 σάντων ὡς ἰωάννης, καὶ ἀκούσας αὐτῶν. καὶ ἡμεῖς οὖν εἴπερ βεβλήμεθα μὴ
 ὡς ὄχλοι ἀκούειν τῶν ἱησοῦ, εἰς ἀφίσι, καὶ ἐρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, ὁξάλιστον πῶς
 C c 3 re,

Tunc dimissis turbis, venit in domum suam, Matth. 13.
 & accesserunt discipuli ejus, dicentes: E- 26.
 differe nobis parabolam zizaniorum agri.
 Quando versatur Jesus cum turbis, non est
 in sua domo: quippe extra domum turbæ
 sunt: atque ipsius quidem humanitatis par-
 tes illæ sunt, domum deferere, ad eosque,
 qui ad se venire non possunt, abire. Cum
 autem turbas jam satis fuerit per parabolas
 allocutus, dimittis illis domum suam venit:
 hic illum conveniunt Discipuli ipsius, qui
 cum his non remanserunt, quos ille dimise-
 rat. Et verò quicumque Jesum mente pu-
 riori audiunt, primum sequuntur illum, de-
 inde postquam de domo illius percontati
 sunt, eum videndi facultatem obtinent: &
 vident sane, postquam venerunt, & apud
 illum manent: omnes quidem diem hunc,
 nonnulli etiam illorum fortasse diutius.
 Hæc, opinor, his verbis significata sunt in
 Evangelio Joannis: Altera die iterum stabat
 Joannes & ex Discipulis ejus duo. Præterea, ut
 appareat, eorum, quibus cum Iesu eundi,
 domumque ipsius videndi copia facta fue-
 rat, præstantiorem fieri Apostolum, hæc
 subjiciuntur: Erat autem Andreas frater Si-
 monis Petri unus ex duobus qui audierant à lo-
 hanne & secuti fuerant eum. Nos igitur, si
 volumus Iesum, non more turbarum quas
 dimittit audire, & illius usque domum veni-